

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 10C/54/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417212882
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Oswaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1417212882.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Miriam Oswaldovou v právnej veci žalobcu: F. V., W.. XX.XX.XXXX, M. F. R.. L. XX, XXX XX F., proti žalovanej: C.. K.. U. L., T..H.., C.. V., W.. XX.XX.XXXX, M. F. T.I. XX, XXX XX F., o zaplatenie 6.142,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 6.142,- Eur zastavuje.

II. Súd vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Súd priznáva žalobcovi vrátenie súdneho poplatku vo výške 291,80 Eur, ktorý mu bude vrátený prostredníctvom systému evidencie poplatkov Slovenská pošta, a.s., Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, a to do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia.

IV. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 29.09.2017, doručenou tunajšiemu súdu dňa 03.10.2017 domáhal, aby súd uložil povinnosť žalovanej zaplatiť mu sumu vo výške 6.142,- Eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobu odôvodnil skutočnosťou, že Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.08.2015, sp. zn. 5Co/371/2015-80, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2015 bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 9C/242/2014-64 zo dňa 21.04.2015, ktorým súd prvej inštancie zrušil vyživovaciu povinnosť žalobcu voči žalovanej s účinnosťou od 01.10.2012. Žalobca uviedol, že žalovanej platil výživné aj po zrušení vyživovacej povinnosti až do nadobudnutia právoplatnosti Rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.08.2015, sp. zn. 5Co/371/2015-80, teda do 30.10.2015. Za obdobie od 01.10.2012 do 30.10.2015 zaplatil žalobca žalovanej výživné vo výške 6.142,- Eur (37x166,- Eur). Žalobca vyzval žalovanú listom zo dňa 25.01.2016, ktorý je bol doručený dňa 10.02.2016 na vyplatenie sumy 6.142,- Eur, a to v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy. Žalovaná však žalobcovi dlžnú sumu neuhradila.

2. Žalovanej bola žaloba doručená dňa 03.06.2019 a táto doručila súdu dňa 13.06.2019 svoje vyjadrenie k predmetnej žalobe v ktorom uviedla, že nepopiera nárok žalobcu na vrátenie dlžnej sumy vo výške 6.142,- Eur, ale predmetná suma mu bola vyplatená dňa 12.06.2019 vkladom v hotovosti na účet. K žalobcom uplatnenému nároku na úhradu úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6.142,- Eur od 21.02.2016 uviedla, že tento žiada zamietnuť s poukazom na dobré mravy. Žalobcom uplatnená pohľadávka podľa žalovanej vznikla medzi príbuznými, nakoľko je jedinou dcérou žalobcu

a z titulu výživného, ktoré uhradil žalobca na základe rozhodnutia súdu, ktoré bolo zrušené so spätnou účinnosťou od 01.10.2012, kedy zanikla výživovacia povinnosť žalobcu z dôvodu, že žalovaná nadobudla schopnosť sama sa živiť. Žalovaná uviedla, že z hľadiska skutkového stavu pokračovala v štúdiu na vysokej škole, ale v treťom stupni vysokoškolského štúdia (doktorandské štúdium), pričom toto ukončila dňa 23.06.2017. Žalovaná poukázala na to, že sumu vyplateného výživného žalobcovi riadne vrátila, že bola v dobrej viere, že ju otec podporuje dobrovoľne finančne v štúdiu aj potom, čo mu v roku 2012 zaslala potvrdenie o ukončení 2. stupňa štúdia na Univerzite Karlovej v Prahe a on je platil výživné naďalej. Žalovaná ďalej uviedla, že bola v dobrej viere, že ju otec dobrovoľne ďalej v štúdiu finančne podporuje aj potom, čo mu v roku 2013 a 2014 zaslala potvrdenie o 2. a 3. ročníku štúdia na doktorandskom stupni štúdia na Veterinárnej a farmaceutickej univerzite v Brne. S poukazom na uvedené považuje priznanie nároku na úroky z omeškania za rozpor s dobrými mravmi.

3. Žalobca doručil súdu dňa 15.07.2019 vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej, v ktorom uviedol, že žalovaná uhradila pohľadávku dňa 12.06.2019, teda po podaní žaloby, a nie po zaslaní výzvy na úhradu dlžnej sumy. Z uvedeného dôvodu žalobca uviedol, že trvá na zaplatení úroku z omeškania žalovanou a náhradu trov konania zaplateného súdneho poplatku vo výške 300,- Eur.

4. Žalovaná doručila súdu dňa 05.08.2019 vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu, v ktorom opakovane požiadala, aby súd nárok žalobcu na úhradu úroku z omeškania zamietol z dôvodu, že nárok bol uspokojený pred vydaním rozsudku vo veci samej. Poukázala ďalej na skutočnosť, že sa dostala do omeškania najskôr v prvý deň nasledujúci po tom, ako ju žalobca požiadal o plnenie, a teda najskôr dňa 21.02.2016. Zároveň uviedla, že považuje za rozhodujúcu predovšetkým skutočnosť, že istinu má tvoriť nárok na vrátenie výživného vo výške 166,- Eur mesačne uhradeného od 01.10.2012 do 30.12.2015 na základe rozhodnutia súdu o zrušení povinnosti platiť výživné, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.10.2015. Žalovaná má zato, že je nemožné, aby sa dostala do omeškania so splnením povinnosti vrátiť výživné, ktoré je poskytnuté v rokoch 2013, 2014 a 2015 vo výške 5.312,- Eur už od 01.10.2012, teda predtým ako je vôbec bolo zaplatené. Nárok žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 6.142 Eur podľa názoru žalovanej tak v čase od 01.10.2012 do 30.10.2015 nemohol existovať a v čase od 30.10.2015 do 20.02.2016 síce existoval, ale nebol splatný. Poukázala aj na skutočnosť, že v čase obdržania výzvy od žalobcu nebola objektívne schopná splatiť dlh z titulu v minulosti vyplateného výživného, nakoľko doktorandské štúdium ukončila až dňa 22.06.2017, pričom do času jeho skončenia nemala žiaden iný príjem. Žalovaná uviedla, že po obdržaní výzvy od žalobcu nepredpokladala, že žalobca skutočne podá žalobu.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 11.02.2020, na ktoré sa dostavil žalobca ako aj žalovaná. Žalobca uviedol, že sa chcel so žalovanou mimosúdne vyrovnať, nereagovala a vie, prečo žiada úhradu aj úrokov z omeškania. Žalovaná uviedla, že nežiadala peniaze, žalobca ich platil dobrovoľne. To, že žalobca nevedel, že nemusí platiť, nemohla vedieť. Vyjadrila zmierenie s tým, že zaplatila celú čiastku a považuje za nemorálne žiadať úroky po 7 rokoch od vzniknutej záležitosti.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to: žaloba zo dňa 29.09.2017, doručená súdu dňa 03.10.2017, Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 9C/242/2014- 64 zo dňa 21.04.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co/371/2015-80 zo dňa 25.08.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2015, výzva na vrátenie výživného zo dňa 25.01.2016 s podpísanou doručenkou zo dňa 10.02.2016, vyjadrenie k žalobe doručené súdu dňa 13.06.2019, potvrdenie o úhrade dlžnej sumy vkladom na účet zo dňa 12.06.2019, diplom, ktorým bol žalovanej udelený akademický titul PhD, potvrdenie o ukončení štúdia v akademickom roku 2011/2012 dňom 10.09.2012, potvrdenie o štúdiu v akademickom roku 2013/2014 na Vysokej škole Veterinárnej a farmaceutickej univerzite v Brne, potvrdenie o štúdiu v akademickom roku 2014/2015 na Vysokej škole Veterinárnej a farmaceutickej univerzite v Brne, vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovanej doručené súdu dňa 15.0.2019, vyjadrenie žalovanej doručené súdu dňa 05.08.2019, zápisnica o pojednávaní zo dňa 11.02.2020. Súd po vyhodnotení jednotlivých dôkazov, a to každého dôkazu jednotlivo a všetkých v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo a obsah súdneho spisu, ustálil nasledovný skutkový stav:

7. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 9C/242/2014-64 zo dňa 21.04.2015 súd zrušil výživovacia povinnosť žalobcu voči žalovanej s účinnosťou od 01.10.2012. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.08.2015, sp.zn. 5Co/371/2015-80, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2015 potvrdil rozhodnutie súdu 1. inštancie. Žalobca platil žalovanej výživné aj po zrušení výživovacej povinnosti súdom prvého stupňa, až do nadobudnutia právoplatnosti Rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.08.2015, sp.zn. 5Co/371/2015-80, teda do 30.10.2015. Za obdobie od 01.10.2012

do 30.10.2015 zaplatil žalobca žalovanej výživné vo výške 6.142,- Eur (37x166,- Eur). Žalobca vyzval žalovanú listom zo dňa 25.01.2016, ktorý je bol doručený dňa 10.02.2016 na vyplatenie sumy 6.142,- Eur, a to v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy. Žalovaná uhradila dlžnú sumu žalobcovi vkladom v hotovosti na jeho účet dňa 12.06.2019.

8. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

9. Podľa ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

10. Podľa ust. § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

11. Podľa ust. § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

12. Podľa ust. § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

13. Bezdôvodné obohatenie je právny inštitút, ktorý vznik obohatenia viaže na to, že na takéto obohatenie nie je právny dôvod, žiadna zmluva resp. dohoda alebo zákonné ustanovenie, čiže ide o obohatenie neoprávnené. Pre vznik zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie nie je nevyhnutné, aby k tomuto obohateniu došlo úmyselne alebo nejakým protiprávnym úkonom, aj keď to nie je vylúčené. Je neprípustné, aby sa niekto obohacoval na úkor druhého bez toho, aby na to mal nejaký právny dôvod, preto je nevyhnutné, aby ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, musel obohatenie vydať. Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu. Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch (napríklad vo vykonaní určitých prác), teda ak plnenie malo nehmotný charakter, prípadne ak sa predmet obohatenia zničil, musí sa poskytnúť reštatútna, teda peňažná náhrada. Výška peňažnej náhrady musí zodpovedať ekonomickej hodnote bezdôvodného obohatenia v čase jeho získania. Pri jej určení treba vychádzať z platných cenových predpisov.

14. Súd mal preukázané z predložených listinných dôkazov, že žalovaná uhradila žalobcovi dňa 12.06.2019 celú žalovanú sumu vo výške 6.142,- Eur (str. 31) titulom bezdôvodného obohatenia. Uvedenú skutočnosť potvrdil aj žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 15.07.2019, a preto súd konanie v časti istiny vo výške 6.142,- Eur zastavil.

15. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

16. Podľa ust. § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlžník musí byť splnený riadne a včas.

17. Podľa ust. § 517 ods. o OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Žalovaný žiadal, aby mu žalovaná zaplatila aj úrok z omeškania vo výške 6.142,- Eur od 01.10.2012 (dátum zrušenia vyživovacej povinnosti žalobcu voči žalovanej) do 12.06.2019 (zaplatenia dlhu žalovanou). Svoju žiadosť odôvodnil iba tým, že jeho pohľadávka bola uhradená dňa 12.06.2019, teda po podaní žaloby a nie po doručení jeho Výzvy na vrátenie vyplateného výživného zo dňa

25.01.2016, ktorú si žalovaná prevzala dňa 10.02.2016. Žalobca uložil žalovanej vo výzve 10- dňovú lehotu na úhradu celej dlžnej sumy vo výške 6.142,- Eur.

19. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

20. Súd žalobcovi nepriznal úrok z omeškania vo výške 6.142,- eur od 01.10.2012 do 12.06.2019 s prihliadnutím na dobré mravy, ktoré netvorí spoločenský normatívny systém, ale sú skôr merítkom etického hodnotenia konkrétnych situácií zodpovedajúcim všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, poctivého správania. Sú vykladané ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Zmyslom zákonného ustanovenia o dobrých mravoch, je zamedziť výkonu práva, ktorý síce zodpovedá zákonu, avšak odporuje dobrým mravom, ktoré možno definovať ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných noriem. Občiansky zákonník, ani iný predpis nedefinuje pojem dobré mravy. Teória a súdna prax však zhodne považujú dobré mravy za všeobecne uznávané pravidlá morálky, ktoré predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok spoločnosti a zákonodarcia ich považuje za tak významné, že ich pomocou odkazu v právnej norme včleňuje do občianskeho práva.

21. Pri rozhodnutí súd vychádzal zo skutočnosti, že právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah ocitne v rozpore so všeobecne uznávanou mienkou, ktorá vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi určuje, aký má byť obsah ich správania, aby bolo v súlade so základnými zásadami mravného poriadku demokratickej spoločnosti. Konanie žalobcu, ktorý mal vedomosť o tom, že žalovaná - jeho jediná dcéra ukončila vysokoškolské štúdium, nakoľko mu v roku 2012 zaslala potvrdenie o ukončení 2. stupňa štúdia na Univerzite Karlovej v Prahe a on jej platil dobrovoľne výživné naďalej, zároveň mal vedomosť aj o tom, že žalovaná navštevuje doktorandské štúdium na Fakulte veterinárnej hygieny a ekológie veterinárnej a farmaceutickej univerzity v Brne, a naďalej jej dobrovoľne hradil výživné, a napriek tejto skutočnosti po tom, čo mu jeho jediná dcéra - žalovaná uhradila dňa 12.06.2019 celú dlžnú sumu vo výške 6.142,- Eur a on trval aj na úhrade úroku z omeškania s odôvodnením, „že on vie, prečo úhradu úrokov z omeškania“, je podľa názoru súdu v hrubom rozpore s dobrými mravmi.

22. Súd poukazuje na to, že žalovaná po skončení strednej školy vyštudovala takmer súčasne dve vysoké školy, dva bakalárske a dva magisterské programy na vysokých školách, a to na Karlovej univerzite v Prahe a Českej zemědělskej univerzite v Prahe. Okrem toho úspešne ukončila štúdium v doktorandskom študijnom programe -Veterinárna hygiena a ekológia a bol jej dňa 22.06.2017 udelený akademický titul PhD. jej vedecké štúdium malo nepravidelnú pracovnú dobu , a preto nebolo možné, aby v uvedenej dobe mala iný trvalý úväzok. Uvedené skutočnosti mal súd preukázané aj z rozsudku tunajšieho súdu sp.zn. 9C/242/2014-64 zo dňa 21.04.2015, ktorým súd zrušil vyživovaciu povinnosť žalobcu voči žalovanej s účinnosťou od 01.10.2012. Súd vychádzal predovšetkým zo skutočnosti, že žalobca naďalej dobrovoľne plnil vyživovaciu povinnosť voči žalovanej - svojej dcére, ktoré prijímala peniaze v dobrej viere, že ju vedome a dobrovoľne podporuje v ďalšom štúdiu. O skutočnosti, že žalovaná ukončila vysokoškolské vzdelanie 2. stupňa mal žalobca vedomosť priamo od žalovanej. Súd s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobca dobrovoľne plnil a posielal výživné svojej dcére počas jej ďalšieho vysokoškolského štúdia, pričom žalovaná mu dobrovoľne uhradila celú dlžnú sumu dňa 12.06.2019, nevyhovel žalobcovi a jeho žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania s prihliadnutím na dobré mravy zamietol.

23. Podľa ust. § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

24. Podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Pri rozhodovaní o trovách konania v súvislosti so zastavením konania súd v súlade

s § 256 ods. 1 CSP, je vždy povinný skúmať, ktorá procesná strana z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania. Ak niektorá zo strán zavinila, že konanie sa muselo zastaviť, je povinná nahradiť trovy protistrane, ktorej tieto v konaní vznikli napr. z dôvodu právneho zastúpenia, a ktorá zastavenie konania nezavinila.

26. Zastavenie konania zapríčinila žalovaná uspokojením pohľadávky žalobcu po začatí konania, ktorý si uplatnil nárok na náhradu trov konania, preto súd priznal žalobcovi voči žalovanej aj nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

27. Podľa ust. § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz.

28. Keďže žalobca zoberal žalobu v celom rozsahu späť ešte pred začatím pojednávania, súd konanie zastavil a zároveň žalobcovi vrátil súdny poplatok za žalobu krátený o 1% / v zmysle ust. § 11 ods. 3 prvá veta v spojení s ust. § 11 ods. 4 prvá veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).